

oznanila

KULTURA SRCA

8. februarja, na dan, ko je naš veliki pesnik France Prešeren prešel iz časa v večnost, obhajamo praznik slovenske kulture. Njegovo zemeljsko življenje se postavlja pred nas kot celota, ki je postala simbol, znamenje in obred, s katerim povemo, kaj je kultura in kakšno kulturo si želimo. V modrovanje farizejev in pismoukov o starodavnem izročilu obrednega umivanja je Jezus posegel z razlago, da šteje srce. Iz notranjosti, iz srca, namreč prihajajo dobra ali slaba dejanja (prim. Mr 7,21).

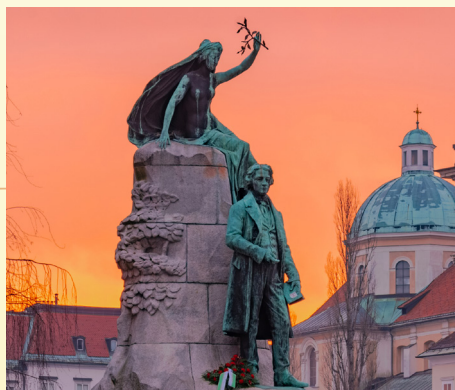
Ne le misli, tudi besede so pomembne. Naše besede naj bodo jasne. Izražajo naj tisto, kar pomenijo, kakor pravi Jezus: »Vaš 'da' naj bo 'da' in vaš 'ne' naj bo 'ne'; kar je več kot to, je od hudega« (Mt 5,37). Kultura je imenitna zadeva, zato bi prenekateri v to kategorijo spravili tudi tisto, čemur bi morali reči nekultura. H kulturi nikakor ne moremo prištevati kulture smrti, kulture odmetavanja, kar pogosto poudarja papež Francišek. K nekulturi sodijo tudi razne nespoštljive ali celo žaljive provokacije. Zdrava filozofska misel nam pomaga, da se natančno izražamo. Dr. Anton Stres v Leksikonu filozofije razlaga, od kod beseda kultura. Izhaja namreč iz latinske besede za obdelovanje polja (colere – negovati, obdelovati). Najprej je pomenila obdelovanje zemlje (agrikultura), da rodi več in bolje, kot bi sicer, če bi bila prepuščena sebi. Rimski mislec Ciceron je izraz kultura s področja obdelovanja zemlje prenesel na področje obdelovanja duha. Kakor poljedelec obdeluje zemljo, da rodi bolje, kot bi sama od sebe, tako je treba tudi gojiti in vzgajati duha, da ustvarja več in bolje. Resnična kultura nas zato povezuje med seboj v harmoniji svobode, ki omogoča razcvet ustvarjalnosti. Je kakor seme, o katerem govori Jezus, ki v življenju prinaša šestdeseteren in celo stoteren sad.

Vse se začne v srcu, ki je polno spoštovanja. Spoštovanje Boga, ki ga izražamo z obredom, imenujemo kult. Besedi kult in kultura imata iste korenine, kar nam pove, da prava kultura raste iz srca, ki je polno spoštljivega odnosa do Boga.

J. D.

ŽUPNIJA LJUBLJANA POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

3. februar - BLAŽ

V stiskah poznega srednjega veka, ko so razsajale razne kužne bolezni, se je začelo širiti češčenje sv. Blaža, zavetnika zoper bolezni grla in vratu, ker je po legendi ozdravil materi sina edinca, ki je bil požrl ribjo kost. Zaradi prigode pa tudi zaradi bližine svečnice Cerkev na god sv. Blaža vernikom podeljuje poseben »blagoslov sv. Blaža«. Duhovnik vzame dve sveči, zvezani v obliki križa, ju približa grlu in pri tem moli: »Na priprošnjo svetega Blaža, škofa in mučenca, naj te Bog varuje bolezni grla in vsakega drugega zla. V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.« Blagoslov spada med zakramentale. Legenda, ki se opira na zgodovinsko dejstvo, pove, da je bil sv. Blaž najprej zdravnik, potem pa škof v Sebastii v Armeniji. Umrli je mučeniške smrti, najbrž leta 316. Njegovo češčenje se je hitro širilo. Mesto Dubrovnik, ki je bilo nekoč pomorska republika, si ga je izbralo za svojega posebnega zavetnika.

JEZUSOVO DAROVANJE - SVEČNICA, 2. februar

Prvotno ime praznika je bilo Marijino očiščenje. Po Mojzesovi postavi je morala namreč vsaka mati, ki je rodila sina, štirideseti dan po porodu priti v tempelj, tam darovati in se tako 'očistiti'. Temu predpisu se je podredila tudi Marija, Jezusova mati. Ona je Jezusa spočela in rodila deviško, zato je obred očiščevanja ne bi obvezoval. Vendar se mu je podvrgla. Kakor v vsem se je tudi tukaj pokazala za Gospodovo dekle in izpolnila je Božjo postavo. Evangelist Luka v poročilu o njenem obisku v jeruzalemskem templju, ki mu bomo prisluhnili na praznik, omenja srečanje s starčkom Simeonom. Ta je v videnju spoznal, kdo je Dete, ki ga pestuje ta mlada žena. Pristopil je, ga vzel v naročje in spregovoril sloviti preroški spev: »Zdaj odpuščaš svojega služabnika, o Gospodar, po svoji besedi v miru, kajti moje oči so videle rešitev, ki si jo pripravil pred očmi vseh narodov; luč v razsvetljenje poganov in v slavo Izraela, svojega ljudstva.«

Praznik pa imenujemo tudi svečnica. Ime je dobil po obredu blagoslavljanja sveč. Pomen tega obreda pa je jedmato izražen v tretji prošnji blagoslova sveč: »Gospod Jezus Kristus, prava luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, ki pride na ta svet – kakor te luči, z vidnim ognjem prižgane, preganjajo nočne temine, tako naj bodo tudi naša srca razsvetljena z nevidnim ognjem, to je, z lučjo Svetega Duha, in brez sleherne grešne slepote, da bomo mogli gledati z očiščenim duhovnim očesom, kar ti je vseč in našemu zveličanju v korist, ter da bomo tako po temnih nevarnostih tega sveta zaslužili priti k neminljivi svetlobi.«

Hrepenenje po svetlobi je med prvobitnimi značilnostmi človeške narave. Cerkev, ki je uvedla blagoslov sveč na današnji dan, je upoštevala človeško naravo in starodavno izročilo; šego je povzdignila v svet nadnarave, v cerkveni obred: v njem je 'luč' prispejeda Mesija, ki 'razsvetljuje človeštvo', mu razodeva smisel sveta in življenja.

ČEŠČENJE SV. REŠNJEGA TELESA, 6. februar

Leta 1980 je papež sv. Janez Pavel II. za veliki četrtek zapisal: »Zelo si želim, da bi v vsaki župniji po vsem svetu uvedli redno češčenje Najsvetejšega. Cerkev in svet zelo potrebujeta evharistično češčenje. Ne varčujmo s časom, ko hodimo na srečevanje z njim.«

Najpomembnejši sad, ki ga prinaša češčenje evharističnega Jezusa, je tesno združenje z njim in s tem v zvezi rast svetosti.

Sv. Janez Vianney je povedal: »Bil je neki mož, ki ni nikoli šel mimo

cerkve, ne da bi stopil vanjo. Zjutraj, ko je šel na delo, in zvečer, ko se je vračal, je pustil pri vratih svojo lopato in svoj kramp ter dolgo ostal v češčenju pred Najsvetejšim. Nekoč sem ga vprašal, kaj govori našemu Gospodu med svojimi dolgimi obiski. Veste, kaj mi je odgovoril: 'Gospod župnik, nič mu ne rečem. Opazujem ga in on me opazuje. Gledam ga in on me gleda.' Dodal je še: 'Kako lepo je to!'

Zaradi epidemije COVID-19 bo letos češčenje potekalo v tišini. Poskrbimo, da v cerkvi ne bo več kot 25 udeležencev oz. toliko več, kot je članov istega gospodinjstva. Spoštujemo medsebojno razdaljo in zaščitne ukrepe! Na dan celodnevne češčenja bo sveta maša ob 7.00 in 19.00, ko bo sklep češčenja z litanijami in sv. mašo. Vabljeni.

URE MOLITVE, sobota, 6. februar 2021

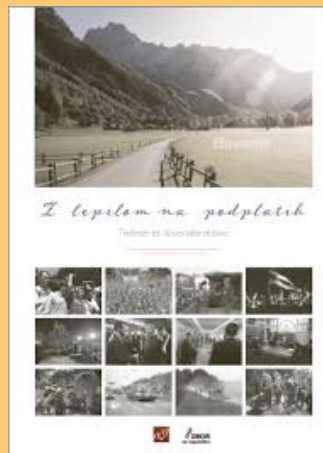
7.00	sveta maša in izpostavitve Najsvetejšega
8.00 - 9.00	upokojenci in drugi
9.00 - 10.00	upokojenci in drugi
10.00 - 11.00	otroci in mladi
11.00 - 12.00	Slape
12.00 - 13.00	molitvena skupina
13.00 - 14.00	Studenec in Fužine
14.00 - 15.00	Kašelj
15.00 - 16.00	Vevče
16.00 - 17.00	Novo Polje
17.00 - 18.00	Polje
18.00 - 19.00	kdorkoli
19.00	sklep češčenja z litanijami in sv. mašo

PEPELNICA, ZAČETEK POSTA, 17. februar

Postni čas je spokorni čas in obdobje priprave na veliko noč. Kristjani v tem času pri bogoslužju in v zasebnem življenju več premišljujemo o pomenu Kristusovega trpljenja in njegove smrti na križu ter o njegovi velikonočni zmagi življenja nad smrtjo.

Pomenljiv vidik posta je poglobitev osebne povezanosti z Bogom, sredstva za doseganje tega cilja pa so poleg molitve in prejetja zakramenta sprave in evharistije tudi odpoved določeni razvadi ali dobrini ter dobra dela. Strogi post, ko naj bi se samo enkrat v dnevu najedli do sitga, je na pepelnico in veliki petek, zdržek od mesa in mesnih jedi pa vsak petek v postnem času. Poglavitni namen posta pa ni v odpovedi določeni hrani in pijači, ampak v spreobrnjenju srca in doseganju večje odprtosti za potrebe bližnjega ter v večji povezanosti z Bogom po molitvi.

knjiga meseca

Janez Štuhec: Z LEPILOM NA PODPLATIH Trideset let slovenske države

Pred tridesetimi leti smo Slovenci kot narod poželi tisto, kar so naši predniki vztrajno sejali skozi stoletja. Doživeli smo družbeni prelom med nekdanjim totalitarnim in novim, demokratičnim redom. A ko se demokratični principi delovanja družbe zatikajo ob staro miselnost in sistemske ostanke nekdanjega režima, korak zastane. Napredujemo počasneje in z več težavami. Kot bi imeli lepilo na podplatih. Številni ugledni avtorji z najrazličnejših področij v knjigi ne le opozorijo na težave, ampak zanje ponudijo tudi rešitve.

LETO SVETEGA JOŽEFA

Z apostolskim pismom »Patris corde (Z Očetovim srcem)«, ki je izšlo 8. decembra 2020, na praznik Brezmadežne, se je papež Frančišek spomnil 150-letnice razglasitve sv. Jožefa za zavetnika vesoljne Cerkve. Ob tej priložnosti je razglasil leto svetega Jožefa, ki bo potekalo do 8. decembra 2021. Papež je s tem napovedal posebno »leto«, posvečeno Jezusovemu krušnemu očetu. V ozadju apostolskega pisma je pandemija covid-19, ki nam je dala razumeti, piše Frančišek, pomen navadnih ljudi, tistih ki so, daleč od središča pozornosti, vsak dan potrpežljivi in vlivajo upanje, sejejo soodgovornost. Prav kakor sv. Jožef, »mož, ki je ostal neopažen, mož vsakdanje obzime in skrite prisotnosti. In vendar je njegova vodilna vloga brez primere v zgodovini zveličanja«.

Sv. Jožef je namreč konkretno izrazil svoje očetovstvo, »ko je iz svojega življenja naredil darovanje samega sebe v ljubezni, postavljeni v služenje Mesiju. Zaradi te svoje vloge 'stičišča, ki združuje Staro in Novo zavezo', ga je krščansko ljudstvo vedno imelo rado«. V njem je »Jezus videl Božjo nežnost«, tisto, zaradi katere »sprejemamo svojo slabost, kajti skozi in kljub naši slabosti« se uresničuje večina Božjih načrtov. »Samo nežnost nas bo rešila delovanja Zlobnega«, poudarja papež,

in ob srečevanju Božjega usmiljenja zlasti v zakramentu sprave lahko »doživimo resnico in nežnost, ker nas Bog ne obsoja, ampak nas sprejema, nas objema, nas podpira in nam odpušča«. Jožef je kot oče tudi v poslušnosti Bogu: s svojim »fiat« reši Marijo in Jezusa in uči svojega Sina »izpolnjevati Očetovo voljo«. Ker ga je Bog poklical, naj služi Jezusovemu poslanstvu, »sodeluje pri veliki skrivnosti odrešenja in je v resnici služabnik zveličanja«.

Kot oče, ki sprejema Božjo voljo in bližnjega hkrati, je Jožef »kot oče v sprejemanju«, ker »sprejme Marijo brez predhodnih pogojev«. Ta gesta je pomembna še posebej danes – pravi Frančišek – »v tem svetu, v katerem je očitno psihološko, verbalno in fizično nasilje nad žensko«. Toda Marijin ženin je tudi tisti, ki v zaupanju v Gospoda v svoje življenje sprejme tudi dogodke, ki jih ne razume; razpravljanje pusti ob strani in se sprijazni s svojo zgodovino. Jožefovo duhovno življenje »ni pot, ki pojasnjuje, ampak pot, ki sprejema«, kar ne pomeni, da je bil »pasivno v usodo vdan človek«. Nasprotno: njegova glavna vloga je »pogumna in močna«, ker »z močjo Svetega Duha«, ki je »polna upanja«, zna »narediti prostor za tisti del bivanja, ki je protisloven, nepričakovan in ki razočara«. Praktično, kot bi nam Bog po sv. Jožefu ponavljal: »Ne bojte se!«, saj »vera osmisli vsak dogodek, vselega ali žalostnega«, in nas ozavesti, »da Bog lahko da rast rožam tudi med skalami«. Pa ne le to: sv. Jožef »ne išče bližnjic«, ampak se sooči z resničnostjo »z odprtimi očmi, in osebno sprejme odgovornost zanj«. Zato nas njegova sprejemljivost »vabi, naj sprejmemo druge brez izključevanja, takšne, kot so, s posebno ljubeznijo do slabotnih«.

Pogumen in ustvarjalen oče, zgled ljubezni do Cerkve in do ubogih

»Patris corde« potem izpostavi »ustvarjalni pogum« sv. Jožefa, pogum, ki se pokaže

predvsem v težavah in ki v človeku prebudi nepričakovane vire. Papež pojasnjuje: »Tesar iz Nazareta zna problem spremeniti v priložnost, ker vedno daje prednost zaupanju v Previdnost.« Spoprijema se »s konkretnimi problemi« svoje družine, tako kakor vse druge družine na svetu, zlasti družine migrantov. V tem smislu je sv. Jožef v resnici »poseben zavetnik tistih«, ki morajo, »prisiljeni zaradi nesreč in lakote«, zapustiti domovino zaradi »vojn, sovraštva, preganjanja, bede«. Sv. Jožef, Jezusov in Marijin varuh, »ne more drugače, kot da je varuh Cerkve«, njenega materinstva in Kristusovega telesa: vsak v potrebi, revež, trpin, umirajoči, tujec, jetnik, bolnik je »Dete«, ki ga Jožef varuje in od njega se moramo naučiti »ljubiti Cerkev in uboge«.

Kot oče, ki nas uči vrednosti, dostojanstva in veselja do dela

Sv. Jožef, poštteni tesar, ki je delal, »da je zagotovil vzdrževanje svoje družine«, nas uči tudi »vrednosti, dostojanstva in veselja«, »ko jemo kruh, sad svojega dela«. Ta pomen Jezusovega krušnega očeta papežu ponuja priložnost, da pozove v prid delu, ki je postalo »nujno socialno vprašanje« tudi v državah z določeno stopnjo blaginje. »Potrebno je, da razumemo« – piše papež – »pomen dela, ki daje dostojanstvo«, ki »postane sodelovanje pri delu odrešenja« in »priložnost za uresničitev« zase in za svojo družino, ki je »prvotno jedro družbe«. Kdor dela, sodeluje z Bogom, ker postane »mali ustvarjalec sveta, ki nas obdaja«. Zato papeževa spodbuda vsem, da bi »ponovno odkrili vrednoto, pomembnost in nujnost dela«, tako da »vzpostavijo novo normalnost, v kateri nihče ne bo izključen«. Ko papež gleda zlasti na poslabšanje brezposelnosti zaradi pandemije covid-19, kliče vsem, »naj pregledajo naše prednostne naloge«, da si bodo prizadevali in rekli: »Noben mlad človek, sploh noben človek, nobena družina brez dela!«.

Kot oče v senci, na obrobju iz ljubezni do Marije in Jezusa

Papež potem na pobudo romana Očetova senca poljskega pisatelja Jana Dobraczyńskiego opiše Jožefovo očetovstvo do Jezusa kot »zemeljsko senco nebeškega Očeta«. »Očetje se ne rodijo, očetje postanejo«, pravi Frančišek, ker »sprejmejo skrb za otroka«, ko prevzamejo odgovornost za njegovo življenje. Na žalost se v današnji družbi »otroci pogosto zdijo sirote svojih očetov«, očetov, ki so sposobni »sina uvesti v življenjsko izkušnjo«, ne da bi ga zadrževali ali »posedovali«, ampak ga »usposabljaajo za odločitve, za svobodo in za odhode«. V tem smislu ima Jožef vzdevek »najčistejši«, kar je »nasprotje posedovanju«: pravzaprav »je znal ljubiti na izredno svoboden način«, »znal je stopiti na obrobje«, da bi v središče svojega življenja ne postavil samega sebe, ampak Jezusa in Marijo. Njegova sreča je v »darovanju samega sebe«. Njegov lik je zato nadvse zgleden v svetu, ugotavlja papež Frančišek, ki »potrebuje očete in zavrača gospodarje«, odklanja tiste, ki »avtoriteto mešajo z avtoritarnostjo, služenje s servilnostjo, soočenje z zatiranjem, ljubezen s socialnim skrbstvom, oblast z uničenjem«. Pravi oče je tisti, ki se »odpove skušnjavi, da bi živel življenje otrok« in spoštuje njihovo svobodo, saj očetovstvo, ki je živeto v polnosti, naredi očeta samega »nepotrebnega« v trenutku, ko »otrok postane samostojen in stopa sam po poteh življenja«. Biti oče je »ni nikoli uveljavljanje posedovanja«, poudarja Frančišek, ampak »znamenje, ki nas napoti na višje očetovstvo«, »na nebeškega Očeta«.

Papeževa vsakdanja molitev k sv. Jožefu in »določen izziv«...

»Patris corde«, ki se končuje z molitvijo k sv. Jožefu, v opombi št. 10 razkriva tudi navado v življenju papeža Frančiška: vsak dan namreč

že »več kot štirideset let« zmolí molitev k Marijinemu ženinu, ki je »vzeta iz francoske knjige pobožnosti iz 19. stoletja Kongregacije redovnic Jezusa in Marije«. Gre za molitev, ki »izraža predanost in zaupanje« do sv. Jožefa, pa tudi »določen izziv«, pojasnjuje papež, ker se konča z besedami: »Da se ne bo govorilo, da sem te zaman klical, mi pokaži, da je tvoja dobrota velika kakor tvoja moč«.

Popolni odpustek za leto svetega Jožefa

Objavo apostolskega pisma »Patris corde« spremlja dekret Apostolske penitenciarije, ki razglša posebno leto svetega Jožefa, ki ga je napovedal papež, in s tem povezano podelitvijo »daru posebnih odpustkov«. Posebna pojasnila so dana za dneve, ki so tradicionalno posvečeni spominu Marijinega ženina, kot sta 19. marec in 1. maj, ter za bolne in ostarele »v sedanjih izrednih zdravstvenih razmerah«.

iz papeževe okrožnice

Posinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LAETITIA) LJUBEZEN V ZAKONU

Vse upa

Pánta elpízei – »ne obupa pred prihodnostjo«. V povezavi s prejšnjo besedo označuje pričakovanje tistega, ki ve, da se drugi lahko spremeni. Nenehno upa, da je mogoče zorenje, presenetljiv razcvet lepote, da bodo nekega dne vzkliili najbolj skriti potenciali njegovega bistva. To ne pomeni, da se bo vse v tem življenju spremenilo. Gre za to, da sprejmemo, da se nekatere stvari ne zgodijo, kot bi želeli, temveč da Bog po krivih črtah drugega človeka piše naravnost in more potegniti nekaj dobrega iz pomanjkljivosti, ki mu jih ne uspe premagati na tej zemlji.

Upanje se pokaže v svojem polnem pomenu,

ker vključuje gotovost o življenju onstran smrti. Ta človek je z vsemi svojimi šibkostmi poklican k polnosti nebes. Tam – ko se bo po Kristusovem vstajenju popolnoma preobrazil – njegovih šibkosti, temnih plati in bolezni ne bo več. Tam bo sijalo resnično bistvo tega človeka z vso njegovo sposobnostjo za dobro in lépo. To nam tudi omogoča, da sredi zemeljskih nadlog gledamo tega človek z nadnaravnim pogledom – v luči upanja – in pričakujemo to polnost, ki je bo nekega dne deležen v nebeškem kraljestvu, čeprav je zdaj nevidna.

Vse prestane

Pánta hypoménei pomeni, da ljubezen s pozitivno duhovno naravnostjo prenese vsa nasprotovanja. Gre za to, da sredi sovražnega okolja ostanemo trdni. Ne gre samo za to, da sprejmemo nekaj nadležnih stvari, temveč za nekaj širšega: za dinamično in stalno vzdržljivost, ki je sposobna biti kos vsakemu izzivu. Za ljubezen gre ne glede na vse, tudi ko vse okoliščine spodbujajo k nečemu drugemu. Za ljubezen je značilno nekakšno trdovratno junaštvo, moč za boj proti vsakemu negativnemu toku, za odločitev za dobro, ki je nič ne more omajati. To me spominja na besede Martina Luthra Kinga, ko se je celo v času najhujšega preganjanja in ponižanj znova odločil za bratsko ljubezen: »Človek, ki te najbolj sovraži, ima v sebi nekaj dobrega. Celó narod, ki te najbolj sovraži, ima v sebi nekaj dobrega. Celó rasa, ki te najbolj sovraži, ima v sebi nekaj dobrega. In ko prideš do točke, ko gledaš obraz vsakega človeka in globoko v njegovi notranjosti vidiš to, kar vera imenuje Božja podoba, tedaj ga boš začel ljubiti, ne glede na vse. Ni pomembno, kaj počne, ti vidiš v njem Božjo podobo. V njem je nekaj dobrega, česar se ne bo mogel nikoli znebiti. (...) Drug način, kako ljubiti svoje sovražnike, je ta: ko se ponudi priložnost, da poraziš svojega sovražnika, je to trenutek, ko tega ne smeš storiti. (...) Ko se dvigneš na raven ljubezni, njene velike

lepote in moči, si prizadevaš premagati samo še škodljive sisteme. Ljubiš ljudi, ki so ujeti v ta sistem, a si prizadevaš premagati sistem. (...) Sovraštvo proti sovraštvu samo stopnjuje obstoj sovraštva in zla v veselju. Če te udarim in me udariš, in ti vmem udarec in mi ti vrneš udarec in tako naprej, je jasno, da bo šlo tako v neskončno. Nikoli ne bo konca. Nekje mora biti nekdo, ki ima malo zdrave pameti, in to je močan človek. Močan človek je tisti, ki lahko prekine verigo sovraštva, verigo zla. (...) Nekdo mora biti dovolj veren in moralen, da jo prekine in v sam ustroj veselja vbrizga to močno in silno prvino ljubezni.»

V družinskem življenju moramo negovati to moč ljubezni, ki omogoča, da premagamo zlo, ki jo ogroža. Ljubezen ne dovoli, da jo prevlada zamera, prezir do ljudi, želja po žaljenju ali maščevanju. Krščanski ideal je – posebno v družini – ljubezen, ne glede na vse. Včasih na primer občudujem držo ljudi, ki so se morali ločiti od svojega sozakonca, da so se zaščitili pred fizičnim nasiljem, in ki so bili – zaradi zakonske ljubezni, ki zmore iti prek občutkov – vseeno sposobni, čeprav po drugih ljudeh, poskrbeti zanj v trenutkih bolezni, trpljenja ali težave.

Papež Frančišek, Radost ljubezni (št. 116-119)

statistika za leto 2020

Na versko statistiko v letu 2020 je močno vplivala epidemija COVID-19, kar je razvidno predvsem pri povečanju števila pogrebov in zmanjšanju števila prejetih zakramentov.

KRSTI

Vseh: **12** (6 deklic in 6 dečkov). Od tega je bilo 10 krščencev iz cerkvenega zakona, 2 pa iz zunajzakonske skupnosti.

PRVO SV. OBHAJILO

Pri prvem sv. obhajilu je bilo **16** otrok (10 deklic in 6 dečkov).

BIRMA

Birmancev je bilo **17** (6 deklet in 11 fantov).

POROKE

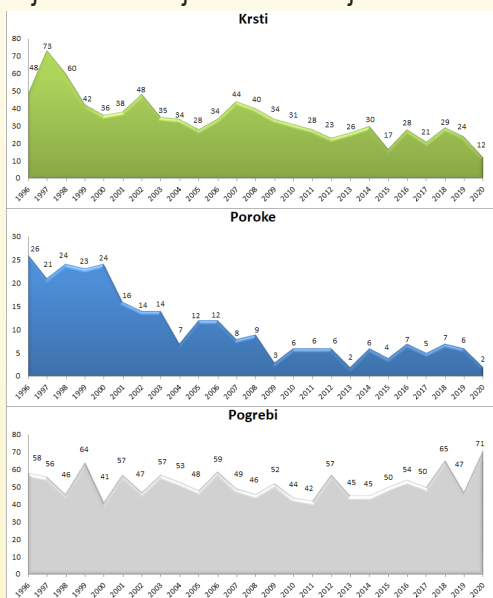
V naši župniji sta se lani poročila **2** para.

POGREBI

Vseh cerkvenih pogrebov je bilo **71** (39 žensk, 32 moških). Najstarejša ženska je umrla stara 101 leto (nekaj mesecev pred 102. letom), najstarejši moški pa 91 let. Najmlajša ženska je umrla stara 46 let, najmlajši moški pa pri izpolnjenih 38 letih. Povprečna starost umrlih je bila pri ženskah dobrih 85 let, pri moških pa 78 let. Izmed umrlih je bilo 36 oseb previdenih z zakramentom bolniškega maziljenja, nekateri tudi z zakramentom spovedi ter s sveto popotnico (evharistijo).

NEDELJNIKI

Zaradi koronavirusne epidemije v minulem letu nismo mogli izvesti regularnega štetja nedeljnikov. Verjetno pa se bo po končani epidemiji število nedeljnikov žal zmanjšalo.

BOŽIČNI UTRIP

Zaradi epidemije je bil tudi božični utrip precej okrnjen. Letos ni bilo nobenih božičnih koncertov, odpadlo je tudi vsakoletno koledovanje v klasični obliki. Seveda smo tudi letos postavili jaslice in božična drevesa v cerkvi. Jaslice smo postavili pred glavnim oltarjem, kjer bo tudi v prihodnje njihovo mesto. Da so bile jaslice vidne pri prenosu svete maše po spletu, so bile letos nekoliko manjše. V prihodnje jih bomo še nekoliko razširili na prostor pred stopnicami pred prezbiterijem. Pred tem so jaslice dolga leta 'domovale' v eni izmed zadnjih stranskih kapel. S končno podobo krstilnice in Marijine kapele to ni več primerno. Poleg tega je prav, da imajo jaslice središčno mesto in so vidne iz vse cerkve.

Adventni venec je tudi letos postal podlaga za preproste, a lično izdelane jaslice pred cerkvijo. Tisti, ki ste se ustavili pred njimi, ste opazili, da so bile tudi precej aktualne, saj je pastir nosil zaščitno masko. Poleg tega smo letos pred cerkvijo postavili veliko smreko in jo okrasili z lučkami. Že vrsto let okrasimo tudi vhode v cerkev in v župnišče. Ker zaradi epidemije v božičnem času še ni bilo uradnih ur, si v nadaljevanju lahko ogledate jaslice, ki so letos krasile vhodno avlo v župnišču.

VZDRŽEVALNA DELA IN NOVOSTI

Tudi v minulem mesecu smo izvedli nekaj vzdrževalnih del v župnišču in v cerkvi. Čas, ki ga živimo, ko je zaradi prepovedi srečevanj tudi v župnišču popolnoma mirno, saj so odpovedana vsa srečanja skupin, predavanja in drugi obiski, smo izkoristili za nekatera vzdrževalna dela v župnišču. Po dobrih desetih letih uporabe

so se v župnišču že poznale nekatere poškodbe, predvsem na parketu v sejni sobi in pisarni, ki sta med bolj obremenjenimi prostori. Zato smo po božično-novoletnih praznikih ponovno zbrusili poškodovan parket in ga prelakirali. Hkrati smo oba prostora tudi prepleskali.

V cerkvi so mizarji izdelali klopce za krstilnico in Marijino kapelo. Namenjeni sta temu, da se lahko zaustavite in v miru zadržite v molitvi pred duhovno bogato mozaično poslikavo v krstilnici in pred Marijo Pomagaj v Marijini kapeli. Poleg tega smo opravili tudi nekaj popravil in izboljšav v zakristiji.

ZALEDNI VOD

Možje, ki skrbijo za okolico cerkve in župnišča, urejanje vrta in zelenic, po potrebi priskočijo na pomoč tudi pri drugih delih. Tako že nekaj časa urejamo in pospravljamo hlev, kjer se je v desetletjih nabralo veliko navlake. Tokrat smo prebirali tisto, kar bi bilo dobro za kurjavo, in pripravili nekaj drv. V nadaljevanju bomo precej stvari, ki so bile »shranjene« še iz starega župnišča, ko smo ga izpraznili, odpeljali na Cesto dveh cesarjev oz. odpad.

dogodki

POGLED NAPREJ

Če se bo epidemiološka situacija izboljševala in ne bo prišlo do poslabšanja razmer zaradi vdora novih sevov – gre za angleški, škotski in južnoafriški sev –, bomo v mesecu februarju morda spet odprli cerkev za obisk vernikov pri nedeljskih svetih mašah. Nedeljsko

sveto mašo ob 8.00 bomo za ostarele, bolne in rizične skupine še vedno prenašali po spletu. Pri tem bomo dosledno upoštevali vse ukrepe in navodila, ki sta jih predpisala Nacionalni inštitut za javno zdravje in Slovenska škofovska konferenca. Potrebno bo zadostiti pravilu, ki predpisuje, da je v cerkvi lahko 1 oseba (ali ena družina ali člani skupnega gospodinjstva) na 30 m². Površina naše cerkve je okrog 700 m², kar pomeni največ 25 oseb oz. toliko več, kolikor je družinskih članov! Ko bo dovoljeno število ljudi v cerkvi doseženo, bomo na glavna vrata izobesili obvestilo, da je cerkev »zasedena«, in ne bo več možen vstop. Še vedno velja, da je udeležba pri sv. mašah dovoljena samo zdravim vernikom, ki nimajo simptomov okužbe dihal, ne kašljajo in nimajo povišane telesne temperature ter katerih člani istega gospodinjstva niso okuženi. Vsi prisotni morajo ves čas nositi maske, vzdrževati medosebno fizično razdaljo vsaj 1,5 metra – tudi pri obhajilu – in si pri prihodu ter odhodu razkužiti roke. Pri tem mora biti vsaka druga klop prosta oseb. Verniki se pred sveto mašo in po njej ne smejo družiti ali zadrževati v okolici cerkve. Red nedeljskih sv. maš bo običajen, v soboto zvečer ob 19.00, v nedeljo ob 8.00, ob 10.00 in ob 19.00. Še vedno bo mogoče prejeti obhajilo po sv. maši, in sicer od 9.00 do 9.30. Hvala za razumevanje in upoštevanje ukrepov ter navodil. Vsekakor bomo pozorno spremljali navodila NIJZ in SSK.

POSTNI ČAS

O tem, kako bo potekalo pepeljenje na pepelnico in ljudske pobožnosti, ki so povezane s postnim časom (križev pot ...), boste obveščeni potem, ko bomo dobili natančna navodila pristojnih.

OBVESTILA

bralci beril

Do preklica epidemije bolezni COVID-19 s strani NIJZ in SŠK ne bo razpisanih bralcev.

adoracija

Do preklica epidemije bolezni COVID-19 s strani NIJZ in SŠK ne bo adoracije.

maše (pogrebi, oddane)

+ Ana Bahun: 1M (Anica Pugelj), 2M (mešani pevski zbor), 1M (Danica Grabnar)/+ Anton Levstek: 2M (Angelca), 1M (družina Bolha), 2M (teta Ivanka in Štefan), 10 M (hči Andreja z družino)/+ Marija Kavčič: 2M (Iva Kurent)/po namenu: 1M (Ana L.)/+ Ljuba Črne: 3M (Sitarjevi), 8M (n. n.)/+ Frančiška Grabnar: 1M (mešani pevski zbor), 1M (Celina in Andrej Kolenc), 1M (Silvo in Tatjana Bizjak), 2M (ml. zakonci), 1M (Marija Plut), 1M (Ivanka Ulčakar), 1M (Martina Mejač), 1M (Pavla Klepec), 5M (Ivanka Dovč), 3M (Mari Grabnar)

kršчени

Zaradi epidemije bolezni COVID-19 ni bilo krstov.

krščansko pokopani

Alojzija Vidic, Jelka Rozman, Peter Novak, Mateja Hribar, Marija Kavčič, Apolonija Hržič, Marija Matjašec, Ana Kolarič, Ljuba Črne, Anton Marolt, Zvonimir Žnider, Ana Jadrič, Frančiška Grabnar

dobra dela

Za cerkev - mozaik: 10€ (N. J.), 50 € (J. & I. A.), 50 € (n. n.), 100 € (A. G. G.), 1000 € (M. & S. P.), 100 € (n. n.), 100 € (n. n.), 100 € (n. n.), 50 € (S. K.), 220 € (P. & D. P.), 15 € (A. L.), 20 € (n. n.), 150 € (I. & R. T.), 100 € (V. & F. V.), 50 € (I. V.), 50 € (n. n.), 80 € (n. n.), 100 € (n. n.), 30 € (I. Š.), 50 € (G. P.), 50 € (M. K.), 40 € (T. K.), 20 € (C. & A. K.), 50 € (K. O.); ob pogrebu + Ljube Črne: 50 € (A. Č.); ob pogrebu + Frančiške Grabnar: 100 € (domači); za Karitas: 100 € (n. n.), 20 € (N. J.); za cvetje: 20 € (M. H.).

Nekateri ste namesto nabirke oz. za župnijo darovali na župnijski poslovni račun. Zaradi varovanja osebnih podatkov niste navedeni.

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

V času epidemije COVID-19 so maše v skladu z ukrepi SŠK.

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob delavnikih ob 7⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

V nujnih primerih po predhodnem dogovoru, sicer na daljavo.

Na župnijski urad se lahko obrnete po e-pošti in po telefonu.

KARITAS

V času epidemije koronavirusa

NI URADNIH UR!

e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si

TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

V času epidemije koronavirusa

NE OBRATUJE!

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

V krogu družin oziroma istih gospodinjstev po dogovoru.

OBHAJILO BOLNIKOV

V času epidemije koronavirusa

so obiski na domu za previdevanje in za prve petke po predhodnem naročilu.

POROKE

V krogu družin oziroma istih gospodinjstev po dogovoru.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Polje 351, 1260 Ljubljana Polje

tel.: 01/529 22 33

TRR župnije: Nova KBM d. d.

SI56 0430 2000 3170 429

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

FEBRUAR - SVEČAN

1	pon	Brigita Irska, opatinja	
2	tor	Jezusovo darovanje - svečnica	
3	sre	Blaž, škof, mučenec - <i>Blažev blagoslov</i>	
4	čet	Jožef Leoniški, kapucin	
5	pet	Agata, devica, mučenka	
6	sob	Pavel Miki, mučenec	CELODNEVNO ČEŠČENJE
7	ned	5. nedelja med letom; Nivard, redovnik	
8	pon	Hieronim, redovnik - Prešernov dan	
9	tor	Apolonija, mučenka	
10	sre	Sholastika, redovnica	
11	čet	Lurška Mati Božja - svetovni dan bolnikov	
12	pet	Evlalija, mučenka	
13	sob	Kristina, vdova	
14	ned	6. nedelja med letom; Valentin (Zdravko), mučenec	DAROVANJE ZA CERKEV
15	pon	Klavdij, redovnik	
16	tor	Julijan, mučenec	
17	sre	Pepelnica; Mesrop Armenski, cerkveni učitelj	
18	čet	Frančišek Klet, mučenec	
19	pet	Bonifacij, škof	
20	sob	Leon Sicilski, škof	
21	ned	1. postna nedelja; Peter Damiani, škof, cerkveni učitelj	
22	pon	Sedež apostola Petra	ZIMSKE POČITNICE
23	tor	Polikarp, škof, mučenec	ZIMSKE POČITNICE
24	sre	Matija, apostol	ZIMSKE POČITNICE
25	čet	Alojzij in Kalist, mučenca	ZIMSKE POČITNICE
26	pet	Aleksander (Branko), škof	ZIMSKE POČITNICE
27	sob	Gabrijel Žalostne Matere Božje, redovnik	
28	ned	2. postna nedelja; Roman, opat	